

การสื่อสารในบทละครโทรทัศน์ของศัลยา กรณีศึกษา “บุพเพสันนิวาส” Communication In Salaya's Television Scripts: a Case Study of “Buppesannivas”

กฤติญา กวีจารุกรณ์

Kittiya Kaweejarukorn

สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

"Department of Communication Arts, Faculty of Communication Arts."

e-mail: kittiya.rich@gmail.com

Received: April 21, 2024; Revised: December 15, 2024, 2024; Accepted: December 18, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาการสื่อสารบทละครโทรทัศน์ของศัลยา กรณีศึกษา บุพเพสันนิวาส 2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบการเขียนบทละครโทรทัศน์ของศัลยา กรณีศึกษา บุพเพสันนิวาส และ 3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการสื่อสารบทละครโทรทัศน์ของศัลยา กรณีศึกษา บุพเพสันนิวาส การศึกษานี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 3 คน ประกอบด้วย ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ ผู้เขียนนวนิยาย และผู้อำนวยการผลิตละครโทรทัศน์เรื่อง “บุพเพสันนิวาส” ซึ่งได้มาจากการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนาและนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า 1. บทละคร *บุพเพสันนิวาส* มีการเล่าเรื่องที่เน้นการถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครผ่านบทสนทนาและฉากที่สมจริงโดยใช้เทคนิคการสื่อสารที่ช่วยให้ผู้ชมเข้าถึงและเชื่อมโยงกับเนื้อเรื่องได้อย่างลึกซึ้ง 2. ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของบทละครคือความสามารถของผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ที่ขยายและปรับเปลี่ยนเนื้อเรื่องที่ดัดแปลงจากนวนิยายต้นฉบับโดยเพิ่มฉากและเหตุการณ์เพื่อสร้างความต่อเนื่องและความน่าสนใจ มีการพัฒนาตัวละครให้มีความซับซ้อน มีความขัดแย้งทั้งภายนอกและภายในของตัวละคร มีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบททางประวัติศาสตร์ 3. แนวทางการพัฒนาการสื่อสารบทละครโทรทัศน์ของศัลยา มุ่งเน้นการสร้างสมดุลในเนื้อหา มีการแทรกแนวคิดด้านจริยธรรมและวัฒนธรรม เช่น ให้ตัวละครหญิงมีบทบาท มีความสามารถทัดเทียมชาย แสดงความเท่าเทียมทางสังคม มีการปรับบทให้เข้ากับกลุ่มเป้าหมายในยุคปัจจุบันเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชม

คำสำคัญ : การสื่อสาร; บทละครโทรทัศน์; ศัลยา; บุพเพสันนิวาส

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1. to study the communication in the television drama of Sulia, with a case study of "Buppesannivas"; 2. to study the factors related to the components of script writing in the television scripts of Salaya, with a case study of "Buppesannivas";

and 3. to propose development guidelines for the communication of television scripts by Salaya, with a case study of "Buppesannivas".

This study employs a qualitative research methodology, collecting data through in-depth interviews with three key informants: the television scriptwriter, the novelist, and the producer of the drama series Buppesannivas. These informants were selected through purposive sampling. Data collection was conducted using semi-structured interview forms, and the analysis was carried out using descriptive methods. The findings are presented in tables accompanied by narrative explanations. The research findings were found that: (1) the *Buppesannivas* television script emphasized storytelling that effectively conveyed the emotions and feelings of the characters through realistic dialogue and scenes, it utilized communication techniques that allowed the audience to deeply engage with and connect to the storyline; (2) key factors contributing to the success of the script included the scriptwriter's ability to expand and adapt the storyline from the original novel by adding scenes and events to enhance continuity and interest, the characters were developed with complexity, reflecting both external and internal conflicts, and the language used was appropriate to the historical context; and (3) the development guidelines for Salaya's television script communication focus on achieving balance in the content, they incorporate ethical and cultural concepts, such as assigning significant roles to female characters, showcasing their abilities equal to male characters, and promoting social equality, additionally, the script is adapted to align with contemporary audiences to effectively meet their needs and expectations.

Keywords: Communication; Television Scripts; Salaya; Buppesannivas

---

บทนำ

วรรณกรรม “บุพเพสันนิวาส” เป็นตัวอย่างของการนำเสนอเรื่องราวอิงประวัติศาสตร์ผ่านสื่อที่หลากหลาย ได้แก่ จากสื่อนวนิยาย ไปสู่ละครโทรทัศน์ และภาพยนตร์ การเรียนประวัติศาสตร์นอกจากการเรียนผ่านการศึกษาในระบบแล้วยังมีการศึกษนอกระบบที่อยู่ในชีวิตประจำวันผ่านสื่อบันเทิง เช่น ละครโทรทัศน์ นวนิยาย และสื่อภาพยนตร์โดยเฉพาะความรู้ในเรื่องประวัติศาสตร์ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่เข้าถึงยาก แต่หากสื่อสารผ่านสื่อบันเทิงจะทำให้ผู้รับสารเข้าใจเรื่องราวดังกล่าวมากขึ้นหรือที่นิยมเรียกว่า อำนาจละมุน หรือ ซอฟท์ พาวเวอร์ (Soft Power) (Nye, J. S., 2004) ในอดีตที่ผ่านมารัฐธรรมนูญไทยที่

เคยประสบความสำเร็จมาแล้ว อย่างเช่น นวนิยายเรื่อง "สี่แผ่นดิน" ของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ที่โด่งดังในเรื่องการให้ความรู้ด้านประวัติศาสตร์ การเมือง การปกครองตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 จนถึงรัชกาลที่ 8 สามารถให้ผู้คนเปลี่ยนแปลงความคิด สอดแทรกเรื่องวัฒนธรรม อาหารไทยในอดีต การเมือง การปกครอง วิถีชีวิตในอดีตที่มีการเปลี่ยนแปลงตามลำดับ ทำให้ผู้คนมีส่วนร่วมหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้อื่น โดยไม่ได้ใช้อำนาจบังคับขู่ขู่ (Hard Power) อย่างอำนาจเศรษฐกิจ อำนาจทางการทหาร เพื่อบีบบังคับให้ประเทศต่างๆ ต้องยอมปฏิบัติตามสิ่งที่เราต้องการซึ่ง นวนิยายสี่แผ่นดินก็ได้ถูกสร้างเป็นละครโทรทัศน์ มาทั้งหมด 5 ครั้ง ได้แก่ ครั้งแรกทางช่อง 4

บางขุนพรหม ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ครั้งที่ 4 ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และครั้งที่ 5 ทางโมเดิร์นไนน์ทีวี นอกจากนี้ยังได้ ถูกสร้างเป็นละครเวที ละครเรื่อง และละครวิทยุ ส่วน เรื่อง “บุพเพสันนิวาส” เป็นเรื่องราวประวัติศาสตร์ เช่นเดียวกับ “สี่แผ่นดิน” เพียงแต่ย้อนกลับไปสมัยอยุธยาในยุคของพระนารายณ์ที่เรื่องอำนาจสูงสุด ซึ่ง “บุพเพสันนิวาส” ได้ถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ที่เปลี่ยนผ่านกาลเวลาไปอยู่ในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นอีกด้วย โดยตั้งชื่อเรื่องว่า “บุพเพสันนิวาส 2” ในเรื่องของแก่นเรื่องและสัญลักษณ์ วรราชพล ศิริจันทร์พันธ์ (2565) นักเขียนจากเดอะโมเมนต์ ได้ให้ความเห็นว่า บุพเพสันนิวาส มี 'คราบ' ของอุดมการณ์ชาตินิยมและการชื่นชมความสงบสุขของอยุธยาแทรกเข้ามาอยู่เป็นระยะจนผู้ชมเกิดอารมณ์ไทยหาอดีต" โดยวรราชพลได้แย้งว่า *บุพเพสันนิวาส* นำเสนอภาพในอดีตที่มองข้ามความขัดแย้งของคนไทยในราชสำนัก โดยนำเสนอว่าสังคมและวัฒนธรรมของอยุธยาเป็นสิ่งที่ดี "สงบสุข ไม่มีการคอร์รัปชัน และมีฝรั่งเป็นส่วนเกิน" เพื่อสนองความปรารถนาของผู้ชมบางส่วนซึ่ง "ไม่พอใจในปัจจุบันอันแสนจะวุ่นวาย เต็มไปด้วยการแบ่งฝักแบ่งฝ่าย และไร้ซึ่งความปรองดอง จนเกิดความไม่พอใจหาอดีต

ปัญหาวิจัย

ละครโทรทัศน์เรื่อง "บุพเพสันนิวาส" ที่ออกอากาศในปีพ.ศ.2561 ทางสถานี โทรทัศน์ช่อง 3 ได้สร้างปรากฏการณ์ความนิยมอย่างสูงในสังคมไทย จนนำไปสู่การศึกษาวิจัยในหลากหลายประเด็น หากพิจารณาตามกระบวนการสื่อสาร ที่ประกอบด้วยผู้ส่งสาร สาร สื่อ/ช่องทาง ผู้รับสาร และสิ่งแวดล้อม/บริบท พบว่างานวิจัยที่ศึกษาในมิติของผู้ส่งสาร เช่นงานของนนทิณี สันติธรรม (2560) เรื่องการนำเสนอภาพของศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านละครโทรทัศน์ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยวิเคราะห์ทัศนคติการนำเสนอภาพของศิลปวัฒนธรรม

ไทยผ่านองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ คือ โครงเรื่อง (Plot) คุณลักษณะของตัวละคร (Character) และสาระของเรื่องหรือแนวคิดหลัก (Theme) และการวิเคราะห์การนำเสนอภาพของศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านการดำเนินชีวิตที่เป็นเรื่องราวในละครโทรทัศน์ กล่าวคือ การแต่งกาย อาหาร การใช้ภาษา และขนบธรรมเนียม กิริยามารยาท โดยวิเคราะห์ผ่านองค์ประกอบของละคร คือ ภาพ (Spectacle) หรือฉากในละคร (Scene)

การศึกษาการสื่อสารในบทละครโทรทัศน์ของศัลยา ทัศนศึกษา "บุพเพสันนิวาส" เป็นแนวทางสร้างสรรค์นวนิยายสู่ละครโทรทัศน์เป็นกระบวนการที่ทำหายและนำเสนอใจในวงการบินเชิง แนวทางนี้จะนำเนื้อเรื่องที่เคยเป็นที่นิยมและได้รับความนิยมอย่างสูงในรูปแบบนวนิยาย มาพัฒนาเป็นละครโทรทัศน์ที่เป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางในสังคมไทย มาเป็นกรณีศึกษานวนิยายเรื่อง "บุพเพสันนิวาส" เป็นวรรณกรรมที่ได้รับการดัดแปลงสู่ละครโทรทัศน์และประสบความสำเร็จอย่างสูงในสังคมไทย สะท้อนให้เห็นถึงพลังและอิทธิพลของสื่อบันเทิงที่มีต่อผู้ชมทั้งในด้านความคิดและการตัดสินใจ กระบวนการแปลงนวนิยายสู่บทละครโทรทัศน์จำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งทั้งแนวคิดของเนื้อเรื่องและลักษณะเฉพาะของสื่อละครโทรทัศน์ เพื่อให้ผลงานมีคุณภาพและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ชมได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัย การสื่อสารในบทละครโทรทัศน์ ของศัลยา โดยใช้กรณีศึกษา "บุพเพสันนิวาส" มุ่งวิเคราะห์กระบวนการสร้างตัวบทและการเล่าเรื่องผ่านองค์ประกอบต่าง ๆ โดยเฉพาะบทบาทของตัวละคร การศึกษานี้จะช่วยให้เข้าใจถึงการกำหนดลักษณะทางกายภาพและจิตใจของตัวละครรวมถึงภูมิหลังและแรงจูงใจที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์ใช้ในการพัฒนาบทบาทให้น่าสนใจและมีความสมจริงการวิจัยครั้งนี้จึงจำเป็นต้องใช้ระเบียบวิธีวิจัยที่เป็นระบบเพื่อศึกษา

กลวิธีสื่อสารและการเล่าเรื่องที่สอดคล้องกับ
เนื้อหาของบทละครโทรทัศน์

การวิจัยนี้จะช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจลึกซึ้ง
เกี่ยวกับการสื่อสารในบทละครโทรทัศน์ ผ่านการ
วิเคราะห์องค์ประกอบสำคัญหลายประการ ได้แก่
บทบาทและการพัฒนาตัวละคร ความขัดแย้งใน
เรื่องราว การจัดการกับสถานการณ์ที่ซับซ้อน มิติทาง
อารมณ์ และการเปลี่ยนแปลงของตัวละครตามบริบท
ของเรื่อง

ดังนั้นการศึกษาการสื่อสารในบทละคร
โทรทัศน์ของศัลยา กรณิศศึกษา “บุพเพสันนิวาส” จะ
ช่วยให้เข้าใจถึงกลวิธีและเทคนิคสำคัญในการ
แปลงนวนิยายสู่บทละครโทรทัศน์ ที่สามารถสร้าง
เรื่องราวและตัวละครที่ตอบสนองความต้องการของ
ผู้ชมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งข้อ
สันนิษฐานสำคัญในการแปลงนวนิยายสู่บทละคร
โทรทัศน์ไว้ 4 ประการดังนี้

ประการแรก การปรับเปลี่ยนเนื้อหา
นวนิยายให้เข้ากับบทละครโทรทัศน์ ซึ่งอาจรวมถึงการ
เปลี่ยนแปลงแนวคิดหรือเนื้อหาของเรื่องราว การ
ปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มเติมภาพลักษณ์ตัวละคร และการ
ปรับฉากต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับบริบทของละคร
โทรทัศน์

ประการที่สอง การปรับเปลี่ยนเรื่องราวและ
โครงเรื่องในนวนิยายเพื่อให้เหมาะสมกับรูปแบบของ
บทละครโทรทัศน์ อาจเป็นการเพิ่มหรือลดเรื่องราว
รอบข้าง การสร้างฉากหรือเหตุการณ์ใหม่ที่ไม่ปรากฏ
อยู่ในนวนิยาย เพื่อเพิ่มความตื่นเต้นและความสนใจ
ให้กับผู้ชม

ประการที่สาม การปรับแต่งตัวละครใน
นวนิยาย ให้เข้ากับบทละครโทรทัศน์ อาจเป็นการ
เปลี่ยนแปลงลักษณะภายนอก หรือลักษณะ
บุคลิกภาพเพื่อให้ตัวละครสอดคล้องกับบทละครและ
เข้ากับความคิดหวังของผู้ชม ประการที่สี่ การ
ปรับเปลี่ยนสถานที่และสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ

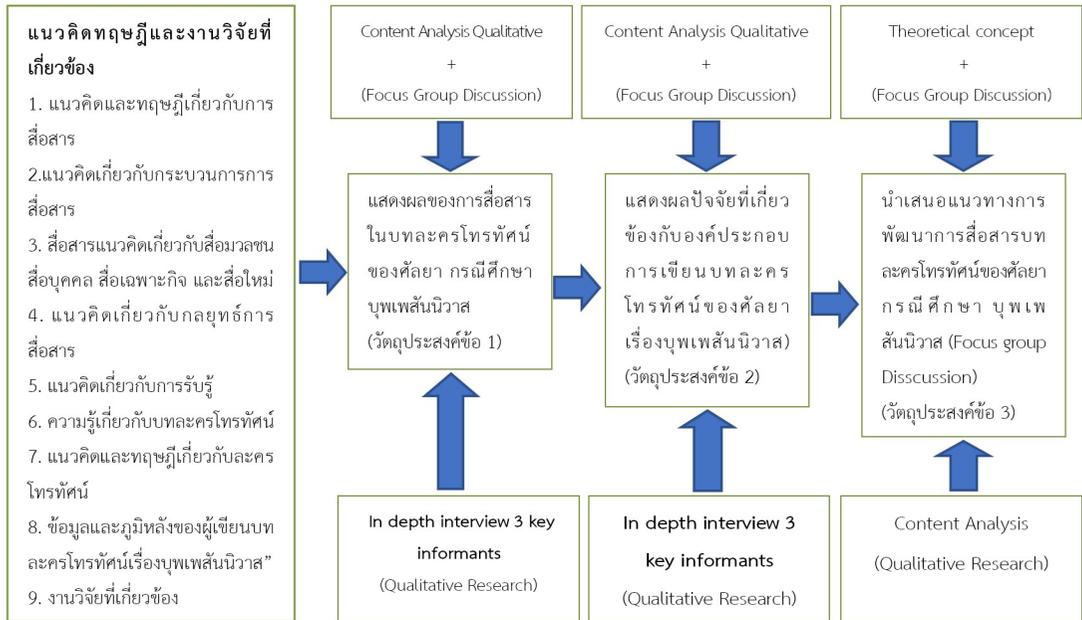
เรื่องราวในนวนิยาย โดยเปลี่ยนแปลงสถานที่ เพิ่มหรือ
ลดสภาพแวดล้อม เพื่อให้เหมาะสมและตรงกับบท
ละครโทรทัศน์การศึกษาแนวทางนี้ช่วยให้มีการ
วิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายของผู้ชมที่
ต้องการรับชมละครโทรทัศน์ รูปแบบที่ถูกต้องและ
น่าสนใจ และสิ่งที่มีศักยภาพในการดึงดูดผู้ชม
ความน่าสนใจในละคร ด้วยเหตุนี้ การศึกษาการ
สื่อสารในบทละครโทรทัศน์ของศัลยา กรณิศศึกษา
“บุพเพสันนิวาส” จึงมีความสำคัญอย่างมากในการ
สร้างผลงานที่เป็นเลิศและตอบสนองความต้องการของ
ผู้ชมได้อย่างเต็มที่ ผลงานที่มีความเป็นเลิศและ
ตอบสนองความต้องการของผู้ชมจะสามารถดึงดูดและ
คว้ากลุ่มผู้ชมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษานี้มุ่งวิเคราะห์องค์ประกอบสำคัญ
ในการเขียนบทละครโทรทัศน์ ทั้งในด้านการพัฒนา
เนื้อเรื่องที่น่าสนใจ การสร้างและพัฒนาตัวละครที่มี
ความซับซ้อนและสมจริงรวมถึงการออกแบบองค์ประกอบ
ต่างๆ ที่ช่วยให้ผู้ชมสามารถเชื่อมโยงและมีส่วน
ร่วมกับเรื่องราวที่น่าเสนอ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีส่วน
สำคัญในการสร้างความสำเร็จให้กับละครโทรทัศน์
โดยความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการศึกษานี้จะเป็น
ประโยชน์ต่อการพัฒนาการเขียนบทละครโทรทัศน์ใน
อนาคต โดยเฉพาะในกรณีของการดัดแปลงวรรณกรรม
สู่สื่อโทรทัศน์ ที่ต้องคำนึงถึงทั้งการรักษาคุณค่าของ
วรรณกรรมต้นฉบับและการสร้างสรรค์ผลงานที่
สามารถดึงดูดผู้ชมในยุคปัจจุบัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการสื่อสารบทละครโทรทัศน์
ของศัลยา กรณิศศึกษา บุพเพสันนิวาส
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ
องค์ประกอบการเขียนบทละครโทรทัศน์ของศัลยา
กรณิศศึกษา บุพเพสันนิวาส
3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการสื่อสาร
บทละครโทรทัศน์ของศัลยา กรณิศศึกษา บุพเพสันนิวาส

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

เครื่องมือในการวิจัย ใช้แบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้าง (Semi structured Interview) ผู้วิจัยใช้รูปแบบ ลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Question) โดยจะสัมภาษณ์ทีละคนตามวัตถุประสงค์ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้สื่อสารและผู้รับสารจนครบถ้วนตามที่วางไว้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. การสัมภาษณ์ เชิงลึก (In-depth Interview) จำนวน 3 คน
2. การสนทนากลุ่ม (Focus Group) จำนวน 6 คน

ประชากรและผู้ให้ข้อมูลหลัก

1. ศัลยา สุชนะนิวัตต์ ผู้เขียนบทละคร

โทรทัศน์ เรื่อง บุพเพสันนิวาส

2. จันทรีวิวีร์ สมปรีดา (นามปากการอมแพง) ผู้เขียนนวนิยายเรื่อง บุพเพสันนิวาส
3. อรุโณชา ภาณุพันธุ์ กรรมการผู้จัดการ บริษัท บรอดคาซท์ ไทย เทเล วิชั่น จำกัด ผู้จัดการละครโทรทัศน์ เรื่อง บุพเพสันนิวาส

เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง :

สัมภาษณ์เชิงลึก เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ใช้วิธีการ เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาถึงความเกี่ยวข้องและความเชี่ยวชาญของผู้ให้ข้อมูลกับหัวข้อการวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและลึกซึ้งที่สุดในด้านการสื่อสารในบตโทรทัศน์ โดยเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 3 ท่าน ซึ่งแต่ละท่านมีบทบาทสำคัญในกระบวนการผลิตละครโทรทัศน์เรื่อง "บุพเพสันนิวาส" ดังนี้

1. ศัลยา สุขะนิวัตต์

บทบาท: ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์เรื่อง "บุพเพสันนิวาส"

เหตุผลในการเลือก: เป็นผู้ที่มีความเข้าใจลึกซึ้งในกระบวนการแปลงนวนิยายต้นฉบับให้กลายเป็นบทละครโทรทัศน์ รวมถึงการสื่อสารผ่านตัวละครและโครงเรื่องซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการศึกษาการสื่อสารในบทโทรทัศน์

2. จันทร์ยวีร์ สมปริดา (นามปากกา รอมแพง)

บทบาท: ผู้เขียนนวนิยายต้นฉบับเรื่อง "บุพเพสันนิวาส"

เหตุผลในการเลือก: เป็นผู้สร้างสรรค์โครงเรื่องและตัวละครที่เป็นพื้นฐานของบทละครโทรทัศน์ ทำให้สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาตัวละครและการสร้างแก่นเรื่อง รวมถึงแรงบันดาลใจที่สะท้อนถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมและสังคม

3. อรุโณชา ภาณุพันธุ์บทบาท:

ผู้จัดละครและกรรมการผู้จัดการบริษัท บรอดคาซท์ ไทย เทเลวิชั่น จำกัด

เหตุผลในการเลือก: เป็นผู้ดูแลกระบวนการผลิตละครโทรทัศน์ทั้งหมด ตั้งแต่การแปลงบทละครไปจนถึงการสร้างสรรค์ภาพในเชิงการสื่อสาร ทำให้สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจในการผลิตและการปรับบทให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

การสัมภาษณ์เพียง 3 ท่านนี้ มีความเพียงพอและครบถ้วน เนื่องจากแต่ละท่านมีบทบาทเฉพาะด้านในกระบวนการผลิตละคร และเมื่อรวมข้อมูลจากทั้ง 3 ท่าน จะสามารถครอบคลุมมิติสำคัญทั้งหมด ได้แก่ การสร้างสรรค์เนื้อเรื่อง การแปลงบทและการผลิตสู่รูปแบบที่สามารถสื่อสารกับผู้ชมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกที่ช่วยให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกและเจาะประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ประชากรและผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ กลุ่มนักวิชาการ ผู้ผลิตสื่อ ผู้กำกับ ผู้จัดละคร นักแสดง ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อสารมวลชน จำนวนทั้งหมด 6 ท่าน ได้แก่

1. หม่อมหลวง สุธีเทพ จรุงโรจน์ ผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม
2. นายจิรัฐวัฒน์ ศิริบุตร ผู้ดำเนินรายการโทรทัศน์ / โพรดิิวเซอร์ รายการ / ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อสารมวลชนและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
3. นางเพชรลดา เพ็ญอักษร นักเขียนนวนิยาย เรื่องสั้น บรรณาธิการหนังสือ
4. ดร.จุมพล โพธิสุวรรณ เป็นนักแสดง นักหนังสือพิมพ์ ปัจจุบันเป็นบรรณาธิการข่าวของพีนิวส์ หนังสือพิมพ์บางกอกทูเดย์
5. ดร.วโรตม ศิริสุข ผู้อำนวยการฝ่ายผลิตรายการ IPM TV / ผู้จัดละคร/ผู้กำกับ
6. นายสรวิชัย จบศิริ นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ สำนักสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข

การนิยามศัพท์ (Definition)

ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ หมายถึง บุคคลที่ประกอบอาชีพการเขียนบทละครสำหรับนำไปผลิตเพื่อออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ ซึ่งอาจจะเป็นพนักงานประจำบริษัทหรือทำงานอิสระและมีผลงานต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

นวนิยาย คือเรื่องเล่าขนาดยาวที่เกี่ยวกับบุคคลที่ไม่มีตัวตนจริง นวนิยายเป็นทั้งเรื่องจริงและเท็จ กล่าวคือ แม้ว่าบุคคลและตัวละครต่างๆ ไม่เคยมีอยู่จริง แต่ตัวละครในนวนิยายนั้นก็เป็นที่ยอมรับว่าเป็นแบบฉบับของบุคคลที่มีชีวิตจริง และพฤติกรรมของตัวละครนั้นก็สอดคล้องกับลักษณะความเป็นที่

ปรากฏขึ้นจริงในสถานที่และยุคสมัยนั้นๆ (วิกิพีเดีย (Gilbert Highet))

บทละครโทรทัศน์ หมายถึง การเขียนอธิบายเหตุการณ์ต่างๆ ตามลำดับเวลาที่เรื่องราวเกิดขึ้นด้วยเสียง ภาพ และความคิด โดยใช้ศัพท์เฉพาะของสื่อโทรทัศน์ ให้ผู้รับสารและผู้มีส่วนร่วมในการผลิตละครโทรทัศน์มีความเข้าใจในกระบวนการทำงาน ตลอดจนส่งผลให้การทำงานประสบความสำเร็จได้ด้วยดี

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการสื่อสารในบทละครโทรทัศน์ของคัลยา: กรณีศึกษาบุพเพสันนิวาสผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นกรอบในการวิจัย ดังนี้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสาร: การสื่อสารเป็นกระบวนการถ่ายทอด ความหมายระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ตามทฤษฎี SMCR ของเบอร์โล (Berlo, D. K., 1960) ที่อธิบายองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ ผู้ส่งสาร สาร ช่องทางการสื่อสาร และผู้รับสารประกอบกับแนวคิดการเข้ารหัสและถอดรหัสของฮอลล์ (Hall, S., 1973) ที่อธิบายว่าผู้ส่งสารจะเข้ารหัสความหมายผ่านสัญญาณต่างๆ และผู้รับสารจะถอดรหัสตามประสบการณ์และบริบททางสังคมวัฒนธรรม การศึกษานี้จึงใช้แนวคิดดังกล่าวในการวิเคราะห์การสื่อสารของคัลยาในฐานะผู้เขียนบทละครโทรทัศน์

แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสาร: แบบจำลองการสื่อสารของ Schramm, W. & Roberts, D. F. (1954) ให้ ความ สำ คัญ กั บ ประสบการณ์ร่วม (Field of Experience) ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสาร การศึกษาจึงวิเคราะห์วิธีการที่คัลยาสร้างประสบการณ์ร่วมกับผู้ชม โดยเฉพาะการนำเสนอ

เรื่องราวประวัติศาสตร์ให้เข้าถึงผู้ชมร่วมสมัย ผ่านการผสมผสานระหว่างข้อมูลทางประวัติศาสตร์กับเรื่องราวความรักและการผจญภัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อและการ:
หลอมรวมสื่อ ทฤษฎีสื่อใหม่ของ McQuail, D. (2010) อธิบายถึงการหลอมรวมของสื่อประเภทต่างๆ และผลต่อพฤติกรรม การเปิดรับสื่อ การศึกษาจึงวิเคราะห์การปรับตัวของบทละครโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล วิธีการเขียนบทที่รองรับการรับชมผ่านช่องทางที่หลากหลาย และการสร้างเนื้อหาที่สามารถขยายสู่การสนทนาในสื่อสังคมออนไลน์

แนวคิดเกี่ยวกับบทละครโทรทัศน์: Field, S. (2005) อธิบายถึงโครงสร้างและองค์ประกอบสำคัญของบทละครโทรทัศน์ ทั้งโครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา และการดำเนินเรื่อง

แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การสื่อสาร: Kotler, P. & Keller K. L. (2016) นำเสนอกลยุทธ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การวางวัตถุประสงค์ การออกแบบสาร การเลือกช่องทาง และการประเมินผล การศึกษาจึงวิเคราะห์กลยุทธ์ที่คัลยาใช้ในการเขียนบทละครเพื่อสร้างความน่าสนใจและการมีส่วนร่วมของผู้ชม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้: ทฤษฎีการรับรู้ของ Gibson, J. J. (1979) อธิบายกระบวนการที่บุคคลเลือกรับ จัดระเบียบ และแปลความหมายสิ่งเร้าโดยอาศัยประสบการณ์เดิม การศึกษาจึงวิเคราะห์วิธีการที่คัลยาออกแบบการนำเสนอให้สอดคล้องกับการรับรู้ของผู้ชม โดยเฉพาะการสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับยุคสมัย วัฒนธรรม และความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับละครโทรทัศน์: Allen, R. C. (1992) นำเสนอทฤษฎีละครโทรทัศน์ที่อธิบายถึงรูปแบบและบทบาทของละครในการสร้าง

ความบันเทิงและสะท้อนสังคม การศึกษาจึงวิเคราะห์ การสร้างสมดุลระหว่างความบันเทิงกับการให้ข้อมูล ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในบทละครของศัลยา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ทางด้านวิชาการ

1. เสริมสร้างทักษะการเรียนการสอนใน การเขียนบทละครโทรทัศน์ให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้นจากองค์ความรู้ที่ได้รับจากงานวิจัย เพื่อนำไป พัฒนาผู้เรียนในระดับวิชาชีพต่อไป

2. เสริมสร้างศักยภาพนักเขียนหรือ ผู้ประพันธ์ทั้งนวนิยายและบทละครโทรทัศน์ใน การเขียนบทที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ชม และมีคุณภาพสูง

3. เพิ่มความเข้าใจในการเขียนบทละคร โทรทัศน์ที่ผสมผสานประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และ จริยธรรม โดยแสดงความสัมพันธ์ของตัวละครและ แนวคิดในเชิงวรรณกรรม

4. สร้างแนวทางสำหรับการเขียนบทละคร โทรทัศน์เชิงประวัติศาสตร์ที่สามารถสะท้อน วัฒนธรรมท้องถิ่นและเชื่อมโยงกับผู้ชม

ประโยชน์ทางด้านวิชาชีพ

1. ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนบทละคร โทรทัศน์และการสร้างเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้ชม หลากหลายกลุ่ม

2. สร้างแรงบันดาลใจและความคิดสร้างสรรค์ ให้กับผู้เขียนบทในอนาคต โดยดัดแปลงวรรณกรรมที่ ซับซ้อนให้กลายเป็นละครโทรทัศน์ที่น่าสนใจ

3. เพิ่มโอกาสในการพัฒนานวนิยายและบท ละครโทรทัศน์ที่สามารถตอบสนองตลาดและความ นิยมของผู้ชมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประโยชน์ด้านการนำไปประยุกต์ใช้

1. เพิ่มรายได้และมูลค่าตลาด โดยการสร้าง ละครโทรทัศน์จากนวนิยายที่ได้รับความนิยม ซึ่งสามารถต่อยอดในรูปแบบลิขสิทธิ์หรือสินค้าที่ เกี่ยวข้อง

2. เสริมสร้างความนิยมในตลาดที่มีความ ต้องการเนื้อหานวนิยายที่ได้รับความนิยมอยู่แล้ว ช่วยดึงดูดผู้ชมในกลุ่มเป้าหมาย

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงการวิเคราะห์กระบวนการ ปรับเปลี่ยนนวนิยาย "บุพเพสันนิวาส" ให้กลายเป็น บทละครโทรทัศน์ โดยวิเคราะห์ใน 4 ด้านสำคัญที่ ตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ การจัดเรียงเนื้อ เรื่อง การตรวจสอบข้อมูล การคำนึงถึงเวลาและ ลำดับเหตุการณ์ และการปรับแก้และการเรียนรู้ ข้อมูลเหล่านี้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ ข้อมูลหลักที่มีบทบาทสำคัญในกระบวนการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบนี้

ตารางที่ 1 การปรับรูปแบบนวนิยาย "บุพเพสันนิวาส" ให้เป็นบทละครโทรทัศน์

หัวข้อการปรับเปลี่ยน	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
1. การจัดเรียงเนื้อเรื่อง	การจัดเรียงลำดับเหตุการณ์ให้เหมาะสม เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและความคล่องตัวในเนื้อเรื่อง พร้อมทั้งเขียนบริบทที่ชัดเจนเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจ	ศัลยา สุขะนิวัตต์ (ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์) กล่าวถึงความสำคัญของการเรียงลำดับเหตุการณ์ว่า: "การจัดเรียงเหตุการณ์ต้องทำให้เนื้อเรื่องกระชับ และให้บริบทที่ช่วยนำเรื่องไปข้างหน้า โดยเฉพาะกับ

หัวข้อการปรับเปลี่ยน	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
2. การตรวจสอบข้อมูล	เรื่องราวได้ง่ายขึ้น ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์และเหตุการณ์ที่นำเสนอ เพื่อหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดและความไม่สอดคล้องในเนื้อเรื่อง	ฉากสำคัญที่ต้องดึงดูดผู้ชมตั้งแต่ต้นเรื่อง" จันทร์ยวีร์ สมปรีดา (นักเขียนนิยาย) กล่าวว่า: "ข้อมูลประวัติศาสตร์เป็นหัวใจของเรื่อง เราต้องมั่นใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับข้อเท็จจริง เพื่อให้ผู้ชมเชื่อมั่นในสิ่งที่เห็น"
3. การคำนึงถึงเวลาและลำดับเหตุการณ์	วางลำดับเหตุการณ์ให้เป็นไปตามกรอบเวลาอย่างสมเหตุสมผล เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือและความสมจริงของเรื่องราว	อรุณชา ภาณุพันธุ์ (ผู้จัดละคร) เสริมว่า: "เวลาในบทละครต้องมีความต่อเนื่อง เช่น การเปลี่ยนแปลงยุคสมัยต้องแสดงผ่านเหตุการณ์หรือบทสนทนา เพื่อให้คนดูรู้สึกถึงความเป็นธรรมชาติ"
4. การปรับแก้และการเรียนรู้	กระบวนการเขียนบทละครต้องมีการปรับแก้และเรียนรู้จากข้อผิดพลาด เพื่อพัฒนาบทให้มีคุณภาพและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย	ศัลยา สุขะนิวัตต์ กล่าวว่า: "การปรับแก้บทเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความละเอียด ต้องเปิดใจรับฟังคำวิจารณ์จากทีมงานเพื่อปรับปรุงให้เนื้อเรื่องสมบูรณ์ที่สุด"

จากตารางข้างต้นพบว่า การปรับนวนิยายให้เป็นบทละครโทรทัศน์ต้องอาศัยกระบวนการที่ครอบคลุมทั้งการวางแผนลำดับเหตุการณ์ การตรวจสอบข้อมูล การจัดการเวลาในเนื้อหา และการเรียนรู้จากการทำงานร่วมกันของทีมงาน ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ชี้ให้เห็นถึงมุมมองที่หลากหลายซึ่งสะท้อนถึงความใส่ใจในรายละเอียดและความเป็นมืออาชีพของทีมงาน ทั้งนี้ข้อมูลเหล่านี้ยังช่วยเสริมความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่มุ่งศึกษา

แนวทางการสื่อสารผ่านบทละครโทรทัศน์ได้อย่างชัดเจน

ตารางที่ 2 นำเสนอการวิเคราะห์กระบวนการสร้างบทละครโทรทัศน์จากนวนิยาย โดยแสดงให้เห็นถึงขั้นตอนสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาบทละครโทรทัศน์ให้มีความน่าสนใจและเหมาะสมกับกลุ่มผู้ชม ข้อมูลที่นำเสนอในตารางนี้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งเป็นบุคคลสำคัญในกระบวนการสร้างละคร "บุพเพสันนิวาส"

ตารางที่ 2 กระบวนการสร้างบทละครโทรทัศน์จากนวนิยาย

หัวข้อกระบวนการ	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
1. ความสำคัญของการเลือกเหตุการณ์	การเลือกเหตุการณ์ที่สำคัญและมีน้ำหนักในเรื่องราว เพื่อให้เนื้อหาของบทละครมีความน่าสนใจและดึงดูดความสนใจของผู้ชม	ศัลยา สุขะนิวัตต์ (ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์) กล่าวว่า: "การเลือกเหตุการณ์สำคัญเป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณาอย่างละเอียด เช่น ฉากสำคัญที่ต้องมีผลกระทบต่อโครงเรื่องหลักและตัวละคร เพื่อสร้างความประทับใจให้กับผู้ชม"

หัวข้อ	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
กระบวนการ		
2. การสร้าง อารมณ์และความ มั่นใจ	การนำเสนอเหตุการณ์ที่สร้าง อารมณ์และความมั่นใจให้กับผู้ชม โดยเฉพาะเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับ ชีวิตประจำวันและนิสัยของตัวละคร	ศัลยาอธิบายเพิ่มเติม: "ตัวอย่างเช่น ฉากเมียโกษา เหล็กที่ชอบของก้านลและนำไปขายในตลาดเรา เลือกฉากนี้เพราะสะท้อนบริบททางสังคมและช่วย สร้างมิติของตัวละครได้ดี"
3. การมี ข้อมูล เป็นพื้นฐาน	การสร้างบทละครต้องอาศัยข้อมูลที่ ถูกต้องและเชื่อถือได้ไม่ว่าจะเป็น ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารหรือการ สัมภาษณ์ผู้รู้	จันทร์ยวีร์ สมปรีดา (นักเขียนนิยาย) กล่าวว่า: "การ ค้นคว้าข้อมูลทางประวัติศาสตร์ช่วยเสริมให้เนื้อหา ในนวนิยายและบทละครมีความสมจริงและถูกต้อง เช่น การศึกษาวัฒนธรรมและวิถีชีวิตในสมัยอยุธยา"

จากตารางนี้พบว่ากระบวนการสร้างบทละคร
โทรทัศน์จากนวนิยายต้องอาศัยความใส่ใจในหลายด้าน
ตั้งแต่การคัดเลือกเหตุการณ์สำคัญการสร้างอารมณ์
เพื่อดึงดูดผู้ชมและการใช้ข้อมูลที่เชื่อถือได้เป็นพื้นฐาน
ในการเขียนบทละคร ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ชี้ให้เห็น
ถึงความละเอียดในการตัดสินใจเลือกเหตุการณ์และการ
นำเสนอเนื้อหาที่มีความสมจริงและสัมพันธ์กับบริบท
ของเรื่องราว ซึ่งช่วยต่อบัวตฤประสงค์ของการวิจัยที่
มุ่งเน้นการศึกษากระบวนการพัฒนาบทละครโทรทัศน์

จากนวนิยายอย่างเป็นระบบ

ตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์เทคนิคการเล่า
เรื่องที่ช่วยสร้างความเหมาะสมและความน่าสนใจในแต่
ละเรื่อง โดยมุ่งเน้นไปที่การใช้ ความขัดแย้ง (Conflict)
ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการเขียนบทและเล่าเรื่อง เพื่อทำ
ให้เนื้อหามีความลึกซึ้งและน่าติดตาม ข้อมูลที่นำเสนอ
ได้รับการสนับสนุนจากคำให้สัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญ
ในกระบวนการสร้างบทละครโทรทัศน์

ตารางที่ 3 การใช้เทคนิคการเล่าเรื่องให้เหมาะสมกับแต่ละเรื่อง

หัวข้อเทคนิคการเล่า เรื่อง	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
1. ความสำคัญของ ความขัดแย้ง (Conflict)	ความขัดแย้งเป็นหัวใจของการเล่า เรื่อง เพราะช่วยเพิ่มความน่าสนใจ และสร้างแรงดึงดูดในเรื่องราว	ศัลยา สุขะนิวัตต์ (ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์) กล่าวว่า: "ความขัดแย้งทำให้ตัวละครต้อง ตัดสินใจและเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่ ยากลำบาก ซึ่งช่วยให้ผู้ชมรู้สึกมีส่วนร่วมกับ เรื่องราวมากขึ้น"
2. การนำ ความ ขัดแย้งมาจากบุคลิก ของตัวละคร	ความขัดแย้งมักเกิดจากความ แตกต่างในบุคลิกของตัวละครหรือ สถานการณ์ ซึ่งช่วยเสริมมิติของ เรื่อง	จันทร์ยวีร์ สมปรีดา (นักเขียนนิยาย) กล่าวถึงตัว ละครโกษาเหล็กว่า: "การสร้างตัวละครที่มีมิติและ จุดอ่อนช่วยให้เกิดความขัดแย้งที่สมจริงและ น่าสนใจ เช่น การต่อสู้ภายในของตัวละคร"

หัวข้อเทคนิคการเล่าเรื่อง	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
3. การนำเสนอคาแร็กเตอร์และบุคลิกลักษณะ	การสร้างตัวละครที่ชัดเจนและมีมิติช่วยเพิ่มน้ำหนักให้กับความขัดแย้ง	ศัลยา กล่าวเสริมว่า: "ตัวละครที่มีบุคลิกชัดเจนช่วยเพิ่มความสมจริงให้กับความขัดแย้ง ตัวอย่างเช่น การปะทะกันระหว่างตัวละครที่มาจากพื้นเพที่ต่างกัน"
4. การวางเนื้อห่าเบื้องต้น	การตั้งคำถามในสถานการณ์ต่าง ๆ ช่วยสร้างความขัดแย้งในเรื่อง	อรุณชา ภาณุพันธุ์ (ผู้จัดละคร) กล่าวว่า: "การสร้างสถานการณ์ที่กระตุ้นให้ตัวละครแสดงบุคลิกที่แท้จริงออกมา จะช่วยทำให้เรื่องราวน่าติดตาม"
5. การใช้ความขัดแย้งเป็นเครื่องมือสร้างฉาก	ความขัดแย้งช่วยสร้างฉากที่น่าจดจำและเหตุการณ์ที่ดึงดูดใจ	ศัลยา กล่าวว่า: "ทุกฉากที่มีความขัดแย้งต้องส่งผลต่อเนื้อเรื่อง เช่น ฉากเผชิญหน้าระหว่างโกษาเหล็กและตัวละครฝ่ายตรงข้าม ช่วยขับเคลื่อนเรื่องราวได้ดี"

จากตารางนี้พบว่า การใช้ความขัดแย้ง (Conflict) เป็นแกนหลักของการเล่าเรื่องเป็นวิธีที่ช่วยเพิ่มคุณภาพและความน่าสนใจให้กับบทละคร เทคนิคนี้ไม่เพียงช่วยสร้างสถานการณ์ที่ดึงดูดผู้ชม แต่ยังทำให้ตัวละครมีมิติมากขึ้น ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สะท้อนให้เห็นว่าผู้สร้างบทละครใช้ความขัดแย้งเป็นเครื่องมือสำคัญในการเล่าเรื่องและสร้างฉากที่มีความหมาย โดยการวางแผนและการสร้างตัวละครที่สมจริง ช่วยให้ความขัดแย้งในเรื่องมีน้ำหนัก

และสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4 ตารางนี้แสดงกลวิธีสำคัญที่ใช้ในการเล่าเรื่อง "บุพเพสันนิวาส" ผ่านบทละครโทรทัศน์ โดยเน้นถึงการจัดลำดับฉาก บทสนทนา และการใช้เงื่อนงำที่ทำให้เรื่องราวน่าสนใจ ข้อมูลนี้ได้รับการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้เขียนบทและผู้ผลิตละคร ซึ่งช่วยให้เข้าใจวิธีการสร้างความสนุกและความดึงดูดใจในเนื้อเรื่อง

ตารางที่ 4 กลวิธีในการเล่าเรื่อง “บุพเพสันนิวาส” ผ่านบทละครโทรทัศน์

หัวข้อกลวิธี	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
1. การเรียงลำดับฉากและบทสนทนาที่ครบถ้วน	การจัดลำดับฉากและบทสนทนาที่เหมาะสมช่วยเพิ่มความต่อเนื่องและความสมจริงในเนื้อเรื่อง	ศัลยา สุขะนิวัตต์ (ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์) กล่าวว่า: "ลำดับฉากที่ดีทำให้เรื่องราวกระชับและดึงดูดผู้ชม เช่น การเชื่อมฉากย้อนอดีตกับปัจจุบันอย่างกลมกลืน"
2. การทิ้งปมและการวางเงื่อนงำที่เป็นธรรมชาติ	การสร้างปมและเงื่อนงำในเรื่องอย่างธรรมชาติทำให้ผู้ชมรู้สึกมีส่วนร่วม	จันทร์ยวีร์ สมปรีดา (นักเขียนนิยาย) กล่าวว่า: "การวางปมเรื่องต้องสัมพันธ์กับตัวละคร เช่น ปมรักในเรื่องของการยืมเวลา ช่วยเพิ่มความเข้มข้นของเรื่องราว"

หัวข้อกลวิธี	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
3. การตั้งประสบการณ์ชีวิตและการดูแลครอบครัว	ความสนุกในการเขียนบทหมักเกิดจากการสังเกตชีวิตประจำวันและแรงบันดาลใจจากละครอื่น	ศัลยากล่าวเสริมว่า: "ประสบการณ์ส่วนตัวช่วยให้เขียนบทสนทนาได้สมจริงและเข้าถึงอารมณ์ตัวละครมากขึ้น"
4. การสร้างลำดับฉากในสมองก่อนเขียนจริง	การคิดลำดับฉากในสมองช่วยให้การเขียนบทมีทิศทางชัดเจน	ศัลยากล่าวว่า: "ลำดับฉากเริ่มต้นจากไอเดียในหัวแล้วจึงลงมือเขียนรายละเอียดเพื่อเชื่อมโยงทุกฉากให้สอดคล้องกัน"
5. การสร้างฉากและบทสนทนาที่ทรงพลัง	ฉากที่ทรงพลังช่วยดึงดูดความสนใจและสร้างอารมณ์ร่วมกับผู้ชม	อรุโณชา ภาณุพันธุ์ (ผู้จัดละคร) กล่าวว่า: "ฉากที่กระตุ้นอารมณ์คนดู เช่น ฉากดราม่าในเรือนโกษาเหล็ก เป็นตัวอย่างของการสร้างบทที่มีพลัง"

กลวิธีในการเล่าเรื่อง "บุพเพสันนิวาส" ผ่านบทละครโทรทัศน์แสดงให้เห็นถึงความละเอียดในกระบวนการสร้างเรื่องราว ตั้งแต่การวางลำดับฉากการสร้างบทสนทนา ไปจนถึงการใช้มุมมองและเงื่อนไขที่เชื่อมโยงผู้ชมกับตัวละคร ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ชี้ให้เห็นว่า การเขียนบทละครเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์และประสบการณ์เพื่อให้ได้เรื่องราวที่มีคุณภาพและน่าสนใจสำหรับผู้ชม

ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของบทสนทนาและฉากในละครโทรทัศน์ โดยเน้นถึงการออกแบบฉาก บทสนทนา และองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ช่วยเพิ่มความน่าสนใจและสมจริงให้กับเนื้อเรื่องในละคร "บุพเพสันนิวาส" ข้อมูลได้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีบทบาทสำคัญในการสร้างละคร

ตารางที่ 5 ความแตกต่างของบทสนทนาและฉากในละครโทรทัศน์

หัวข้อความแตกต่าง	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
1. การคิดฉากในแง่องค์ประกอบศิลป์	การออกแบบฉากที่มีองค์ประกอบศิลป์ช่วยเพิ่มความสวยงามและความหลากหลาย	อรุโณชา ภาณุพันธุ์ (ผู้จัดละคร) กล่าวว่า: "ฉากที่มีความสวยงามทางศิลป์ เช่น เรือนไทยในสมัยอยุธยา สร้างความประทับใจให้ผู้ชมและช่วยเสริมบรรยากาศของเรื่องได้ดี"
2. การหาและเฟ้นหาฉากที่เหมาะสม	ผู้กำกับต้องค้นหาสถานที่ที่เหมาะสมกับบท เพื่อเพิ่มความสมจริงให้กับเนื้อเรื่อง	ศัลยา สุขะนิวัตต์ (ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์) กล่าวว่า: "การเลือกฉากจริง เช่น วัดหรือเรือนไทยที่ตรงกับบทละคร ช่วยให้ผู้ชมรู้สึกเชื่อมโยงกับเรื่องราวได้มากขึ้น"
3. การดูแลและเลือกพร็อพเพอร์ตี้	การใช้พร็อพที่เหมาะสมช่วยเสริมความสมจริงและความหลากหลายของฉาก	อรุโณชา กล่าวเสริมว่า: "พร็อพ เช่น เครื่องปั้นดินเผาและของตกแต่งย้อนยุค ช่วยให้อารมณ์ชีวิตชีวาและตรงกับยุคสมัย"

หัวข้อความแตกต่าง	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
4. การเลือกและแต่งตัวของตัวละคร	เสื้อผ้าและการแต่งตัวของตัวละครเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยเสริมบรรยากาศและสะท้อนบุคลิกของตัวละคร	จันทร์ยวีร์ สมปรีดา (นักเขียนนิยาย) กล่าวว่า: "การแต่งกายของตัวละคร เช่น ชุดไทยโบราณ ช่วยสร้างอารมณ์และให้ภาพลักษณ์ที่ชัดเจนของยุคสมัย"

จากตารางนี้พบว่า ความแตกต่างของบทสนทนาและฉากในละครโทรทัศน์ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้าน ทั้งการออกแบบฉากที่สวยงาม การเลือกสถานที่จริง หรือพ และการแต่งตัวของตัวละคร แต่ละองค์ประกอบทำหน้าที่เสริมให้เรื่องราวมีความสมจริงและดึงดูดความสนใจของผู้ชม ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการวางแผนและการจัดการองค์ประกอบในฉาก ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเพิ่มคุณภาพและความประทับใจให้กับละครโทรทัศน์

ตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์แนวทางสำคัญในการเลือกและปรับแต่งเค้าโครงเรื่องของละคร "บุพเพสันนิวาส" โดยเน้นถึงบทบาทของผู้เขียนบท การแทรกแนวคิดทางจริยธรรมและวัฒนธรรม รวมถึงการสร้างอารมณ์และความน่าสนใจในเรื่อง ข้อมูลได้รับการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ที่มีบทบาทสำคัญในกระบวนการผลิต

ตารางที่ 6 แนวทางในการเลือกและปรับแต่งเค้าโครงเรื่อง

หัวข้อแนวทาง	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
1. บทบาทของผู้จัดในการปรับโครงเรื่อง	ผู้จัดมอบอิสระในการเขียนบทอย่างเต็มที่แก่ผู้เขียนบท เพื่อรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของเรื่อง	อรุณชา ภาณุพันธุ์ (ผู้จัดละคร) กล่าวว่า: "เราให้ทีมเขียนบททำงานอย่างอิสระ เพื่อให้บทมีความสดใหม่และสะท้อนแนวคิดของผู้เขียนได้เต็มที่"
2. การสร้างฉากและบทสนทนาที่หลากหลาย	ฉากและบทสนทนาที่หลากหลายช่วยเพิ่มมิติให้กับเรื่องราวและสร้างความน่าสนใจ	ศัลยา สุขะนิวัตต์ (ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์) กล่าวว่า: "ฉากและบทสนทนาที่หลากหลายทำให้ตัวละครดูมีชีวิตและสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้"
3. การสอดแทรกจริยธรรมและวัฒนธรรม	แนวคิดด้านจริยธรรมและวัฒนธรรมช่วยสร้างคอนเซ็ปต์ที่เหมาะสมและส่งเสริมคุณค่าของเรื่อง	จันทร์ยวีร์ สมปรีดา (นักเขียนนิยาย) กล่าวว่า: "การสอดแทรกวัฒนธรรมไทย เช่น การไหว้และการแต่งกาย เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยสร้างบรรยากาศและส่งเสริมคุณค่าของเรื่อง"
4. บทบาทของความคิดและคุณธรรมในตัวละคร	การสร้างตัวละครที่สะท้อนความคิดและคุณธรรมช่วยเพิ่มความน่าสนใจและการมีส่วนร่วมของผู้ชม	ศัลยา กล่าวว่า: "ตัวละครอย่างเอกสุรางค์เป็นตัวอย่างที่ดีของการสร้างตัวละครที่สะท้อนคุณธรรมและดึงดูดผู้ชม"

หัวข้อแนวทาง	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
5. การแทรกเรื่องสังคมและความเท่าเทียมระหว่างเพศ	การนำเสนอแนวคิดเรื่องความเท่าเทียมช่วยเสริมสร้างความรู้สึกและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้ชม	อรุโณชากล่าวว่า: "การแสดงความเท่าเทียมในบทเช่น บทบาทของตัวละครหญิงที่มีความสามารถช่วยเปลี่ยนมุมมองของผู้ชมต่อสังคม"
6. ความสมดุลในเนื้อเรื่อง	การสร้างเรื่องราวต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและสมดุลระหว่างความจริงจังและความบันเทิง	ศัลยา กล่าวว่า: "ความสมดุลของบทช่วยให้เรื่องไม่หนักหรือเบาเกินไป และตอบโจทย์ทั้งการให้ความรู้และความบันเทิง"
7. การแสดงอารมณ์และความรู้สึกของตัวละคร	การนำเสนออารมณ์ของตัวละครช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือและสร้างความเชื่อมโยงกับผู้ชม	จันทร์ยวีร์กล่าวว่า: "การแสดงอารมณ์ที่ลึกซึ้งของตัวละคร เช่น ความรัก ความสูญเสีย ทำให้เรื่องราวน่าติดตามมากขึ้น"

แนวทางในการเลือกและปรับแต่งเค้าโครงเรื่องของ "บุพเพสันนิวาส" มุ่งเน้นที่การสร้างความน่าสนใจและความสมดุลในเนื้อหา การมอบอิสระให้ผู้เขียนบทช่วยสร้างสรรค์เนื้อเรื่องที่แปลกใหม่และตรงกับเจตนาของผู้สร้าง การแทรกวัฒนธรรม จริยธรรม และแนวคิดทางสังคมช่วยเพิ่มมิติและคุณค่าให้กับเรื่อง ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นถึงความใส่ใจในทุกขั้นตอนของการพัฒนาเค้าโครงเรื่อง เพื่อให้ได้ละครที่ทั้งสนุกสนานและส่งเสริมแนวคิดสร้างสรรค์แก่ผู้ชม

ตารางที่ 7 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการเล่าเรื่องในรูปแบบละครโทรทัศน์และนวนิยายเรื่อง "บุพเพสันนิวาส" โดยเน้นถึงการปรับเปลี่ยนและเพิ่มเนื้อหาเพื่อให้เหมาะสมกับสื่อแต่ละประเภท ข้อมูลนี้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้เขียนบทและผู้สร้างละคร ซึ่งช่วยให้เข้าใจถึงความสำคัญของการปรับตัวและการสร้างสรรค์ในกระบวนการเล่าเรื่อง

ตารางที่ 7 ความแตกต่างของการเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์กับนวนิยาย "บุพเพสันนิวาส"

หัวข้อความแตกต่าง	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
1. การขยายเนื้อเรื่องจากนวนิยาย	บทละครโทรทัศน์ต้องขยายเนื้อหามนวนิยายเพื่อเติมเต็มเรื่องราว โดยใช้องค์ประกอบที่มีอยู่ในนวนิยายมาพัฒนาต่อ	ศัลยา สุขะนิวัตต์ (ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์) กล่าวว่า: "นวนิยายบางครั้งมีเนื้อหาจำกัด จึงต้องเพิ่มฉากหรือเนื้อเรื่องเพื่อให้ละครมีความต่อเนื่องและเต็มอิ่มมากขึ้น"
2. การเพิ่มความซับซ้อนด้วยเหตุการณ์ประวัติศาสตร์	ละครโทรทัศน์สอดแทรกเหตุการณ์ประวัติศาสตร์และข้อมูลจริงเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ	จันทร์ยวีร์ สมปรีดา (นักเขียนนิยาย) กล่าวว่า: "การใช้ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ช่วยสร้างบรรยากาศของยุคสมัยและเสริมความน่าเชื่อถือให้กับเรื่องราว"

หัวข้อความแตกต่าง	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
3. การใช้ฉากเพื่อสร้างความตื่นเต้น	ฉากในละครโทรทัศน์ช่วยเพิ่มความตื่นเต้นและดึงดูดผู้ชมมากขึ้น	อรุณชา ภาณุพันธุ์ (ผู้จัดละคร) กล่าวเสริมว่า: "การออกแบบฉาก เช่น ฉากงานราชพิธีหรือฉากการต่อสู้ เพิ่มมิติของความยิ่งใหญ่ในเรื่องได้ดี"
4. การปรับเปลี่ยนการเรียงเรื่อง	การปรับลำดับเหตุการณ์ช่วยให้เนื้อหาน่าสนใจและติดตามได้ง่าย	ศัลยา กล่าวว่า: "การเล่าเรื่องในละครต้องเรียงลำดับเหตุการณ์ใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับเวลาที่จำกัดในแต่ละตอน"
5. การละเว้นหรือทิ้งคำถามเพื่อดึงดูดเร้าใจผู้ชม	การละเว้นบางฉากหรือการทิ้งปมไว้ช่วยเพิ่มความตื่นเต้นและกระตุ้นความอยากรู้ของผู้ชม	ศัลยา กล่าวว่า: "การทิ้งคำถามไว้ในตอนจบแต่ละตอนช่วยให้ผู้ชมรอคอยและติดตามเนื้อเรื่องต่อไป"

จากตารางนี้พบว่า การเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์และนวนิยายมีความแตกต่างที่ชัดเจน ละครโทรทัศน์มุ่งเน้นการขยายเนื้อหา เพิ่มความซับซ้อนและปรับเปลี่ยนลำดับเหตุการณ์เพื่อให้เหมาะสมกับการนำเสนอในรูปแบบภาพและเสียง การใช้ฉากและการออกแบบบทสนทนาเพื่อเพิ่มความตื่นเต้นช่วยสร้างประสบการณ์ที่แตกต่างให้กับผู้ชม ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการตัดแปลงและเพิ่มมิติของเรื่องราวเพื่อให้เหมาะสมกับ

สื่อและตอบสนองความคาดหวังของผู้ชมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์เทคนิคที่ใช้ในการเล่าเรื่องด้วยการเพิ่มความซับซ้อนของตัวละคร ในบทละครโทรทัศน์ "บุพเพสันนิวาส" โดยเน้นถึงการสร้างภาพลักษณ์ของตัวละคร การเชื่อมโยงเส้นเรื่อง และการรักษาความสมดุลในเนื้อหา ข้อมูลนี้ได้รับการสัมภาษณ์เชิงลึกและการวิเคราะห์ของทีมสร้างบท

ตารางที่ 8 เทคนิควิธีการเล่าเรื่องในการใช้ความซับซ้อนของตัวละคร

หัวข้อเทคนิคการเล่าเรื่อง	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
1. การเลือกเหตุการณ์และสร้างภาพในบทละคร	การเลือกเหตุการณ์ที่มีความซับซ้อนและคิดสร้างสรรค์ช่วยให้เนื้อหาน่าสนใจและสมดุล	ศัลยา สุขะนิวัตต์ (ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์) กล่าวว่า: "การสร้างเหตุการณ์ในละครต้องมีความสมเหตุสมผลและน่าเชื่อถือ เช่น การสร้างฉากย้อนยุคที่แสดงมิติของตัวละครและเรื่องราว"
2. การหาบริบทและเส้นเรื่องที่เชื่อมโยงเหตุการณ์	การเชื่อมโยงเหตุการณ์ด้วยบริบทที่ชัดเจนช่วยให้เนื้อหาสมดุลและเป็นระเบียบ	จันทร์ยวีร์ สมปรีดา (นักเขียนนิยาย) กล่าวว่า: "บริบทที่ชัดเจน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลักและเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ ช่วยให้เรื่องราวน่าสนใจยิ่งขึ้น"

หัวข้อเทคนิคการเล่าเรื่อง	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
3. การหาหลักฐานและบริบทที่เชื่อถือได้	การสร้างเนื้อหาที่เชื่อถือได้ ป้องกันความไม่สมเหตุสมผล และเพิ่มความสมจริงในเนื้อหา	ศัลยา กล่าวเสริมว่า: "การค้นคว้าข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตในยุคอยุธยา เพื่อให้เรื่องสมจริงและน่าเชื่อถือ"
4. ความสำคัญของการเชื่อมโยงเนื้อหา	การสร้างความต่อเนื่องในเรื่อง ช่วยให้ตัวละครและเหตุการณ์มีความสมเหตุสมผล	อรุณชา ภาณุพันธุ์ (ผู้จัดละคร) กล่าวว่า: "การเชื่อมโยงเหตุการณ์ในทุกฉาก เช่น การเชื่อมฉากปัจจุบันกับอดีต ช่วยให้ผู้ชมติดตามเรื่องได้ง่ายและต่อเนื่อง"
5. การสร้างเนื้อหาที่สมดุลและเชื่อมโยงกัน	ความท้าทายหลักในการเขียนบท คือการสร้างเนื้อหาที่สมดุลและมีความเชื่อมโยงกันในทุกส่วน	ศัลยา กล่าวว่า: "การเขียนบทต้องใช้เวลามากในการวางโครงสร้างเรื่องและเชื่อมโยงทุกส่วนให้เข้ากันอย่างลงตัว"

จากตารางนี้พบว่า เทคนิคการเล่าเรื่องด้วยการเพิ่มความซับซ้อนของตัวละครในบทละครโทรทัศน์ต้องอาศัยการวางแผนอย่างละเอียด ตั้งแต่การเลือกเหตุการณ์ที่ซับซ้อน การเชื่อมโยงเส้นเรื่อง และการสร้างบริบทที่เชื่อถือได้ ความใส่ใจในรายละเอียดช่วยให้ตัวละครและเรื่องราวมีมิติและน่าสนใจมากขึ้น ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการสร้างความสมดุลและความสอดคล้องในเนื้อหา เพื่อให้ละครมีคุณภาพและดึงดูด

ความสนใจของผู้ชมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 10 นำเสนอประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการตีความในบทละครโทรทัศน์ "บุพเพสันนิวาส" ซึ่งสะท้อนถึงข้อจำกัดและความจำเป็นในการตีความเนื้อหา ทั้งในเชิงของการเล่าเรื่องที่ตรงกับประวัติศาสตร์และการรักษาความสมจริง ข้อมูลนี้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการผลิตละคร

ตารางที่ 9 ประเด็นการตีความในบทละครโทรทัศน์

ประเด็นการตีความ	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
1. ไม่มีการตีความที่ซับซ้อนในละครโทรทัศน์	ละครโทรทัศน์มุ่งเน้นการเล่าเรื่องมากกว่าการตีความที่ซับซ้อน	ศัลยา สุชนะนิวัดดี (ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์) กล่าวว่า: "บทละครไม่จำเป็นต้องตีความลึกซึ้ง เน้นการเล่าเรื่องที่เข้าใจง่ายและน่าติดตาม"
2. การศึกษาเพิ่มเติมเพื่อการตีความในนิยาย	นวนิยายที่มีความซับซ้อนต้องอาศัยการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อการตีความที่ถูกต้อง	จันทร์ยวีร์ สมปรีดา (นักเขียนนิยาย) กล่าวว่า: "ผู้เขียนต้องศึกษาประวัติศาสตร์อย่างละเอียด เพื่อให้การตีความเรื่องราวถูกต้องและสมจริง"
3. การใช้ตำแหน่งจริงของบุคคลในนวนิยาย	การใช้ตำแหน่งจริงในนวนิยายช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือ แต่บางครั้งอาจต้องปรับให้สอดคล้องกับเรื่อง	ศัลยา กล่าวเสริมว่า: "การเขียนตามตำแหน่งจริงในนวนิยายช่วยสร้างความสมจริง แต่ต้องปรับให้เข้ากับบริบทของเรื่องราว"

ประเด็นการตีความ	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
4. การเล่าเรื่องให้ตรงกับประวัติศาสตร์	นวนิยายควรเล่าเรื่องโดยอิงตามความจริงในประวัติศาสตร์ เพื่อความน่าเชื่อถือ	จันทร์ยวีร์กล่าวว่า: "การเล่าเรื่องให้ตรงกับประวัติศาสตร์ช่วยสร้างความเชื่อมั่นในเรื่องราวและให้คุณค่าทางวัฒนธรรมแก่ผู้ชม"
5. การรักษาความจริงในตำแหน่งหน้าที่ของตัวละคร	บทละครและนวนิยายควรสอดคล้องกับตำแหน่งหน้าที่และประวัติศาสตร์จริงของตัวละคร	อรุโณชา ภาณุพันธุ์ (ผู้จัดละคร) กล่าวว่า: "การรักษาความจริงในบทละครช่วยให้ผู้ชมเชื่อมโยงกับเรื่องราวและเห็นคุณค่าในบริบททางประวัติศาสตร์"

จากตารางนี้พบว่า การตีความในบทละครโทรทัศน์ "บุพเพสันนิวาส" มีข้อจำกัดที่เน้นการเล่าเรื่องที่เข้าใจง่าย มากกว่าการตีความเชิงลึกเหมือนในนวนิยาย อย่างไรก็ตาม การรักษาความจริงทางประวัติศาสตร์และการใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตัวละครที่สอดคล้องกับความเป็นจริง เป็นสิ่งที่ทีมผู้สร้างให้ความสำคัญ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ชี้ให้เห็นถึงความพยายามในการสร้างความสมดุลระหว่างความน่าสนใจในเนื้อหาและการคงไว้ซึ่งข้อเท็จจริงใน

ประวัติศาสตร์ เพื่อให้เรื่องราวน่าเชื่อถือและส่งต่อคุณค่าเชิงวัฒนธรรมแก่ผู้ชม

ตารางที่ 10 แสดงประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการลดเพิ่มตัวละครและการปรับเปลี่ยนคาแรกเตอร์ตัวละครในละครโทรทัศน์และนวนิยาย "บุพเพสันนิวาส" โดยเน้นถึงความจำเป็นในการปรับตัวตามสภาพแวดล้อมและความต้องการของผู้ชม รวมถึงแนวคิดสร้างสรรค์ที่ช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้กับเรื่องราว

ตารางที่ 10 ประเด็นการลดเพิ่มตัวละครและการปรับเปลี่ยนคาแรกเตอร์ตัวละคร

หัวข้อประเด็น	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
1. ความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลง	การปรับตัวตามยุคสมัยและความต้องการของผู้ชม เช่น การลดตัวละครที่ไม่สำคัญหรือเพิ่มตัวละครเพื่อเสริมเนื้อเรื่อง	ศัลยา สุขะนิวัตต์ (ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์) กล่าวว่า: "บางครั้งต้องเพิ่มตัวละครใหม่เพื่อให้เรื่องราวมีสีสัน หรือปรับบทตัวละครเดิมให้เข้ากับบริบททางสังคมที่เปลี่ยนไป"
1.1 การปรับตามสภาพแวดล้อมทางสังคม	เรื่องราวต้องตอบสนองความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม	อรุโณชา ภาณุพันธุ์ (ผู้จัดละคร) กล่าวว่า: "ละครต้องสะท้อนประเด็นที่เข้ากับผู้ชมปัจจุบัน เช่น ความเท่าเทียมและการพัฒนาสังคม"
2. การใช้คำพูดหรือภาษาพูด	การเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมและชัดเจน เพื่อสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ	จันทร์ยวีร์ สมปรีดา (นักเขียนนิยาย) กล่าวว่า: "การเลือกภาษาในบทสนทนาเป็นสิ่งสำคัญ เช่น การใช้คำที่สะท้อนยุคสมัยหรือเนื้อหาที่เข้าใจง่าย"

หัวข้อประเด็น	รายละเอียด	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
3. การทำทฤษฎีการคิดเดิมๆ	การนำเสนอความคิดใหม่เพื่อท้าทายแนวคิดเดิม ทำให้ผู้ชมมองเห็นคุณค่าของการเปลี่ยนแปลง	ศัลยา กล่าวเสริมว่า: "การสร้างตัวละครที่มีความคิดต่างจากยุคสมัย เช่น ตัวละครหญิงที่แข็งแกร่ง ช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้กับเรื่อง"
4. การแสดงความคิดเห็นอย่างมีสติ	การแสดงเหตุผลและหลักการในการเปลี่ยนแปลงตัวละคร เพื่อให้ผู้ชมเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงมีความหมาย	อรุณชากล่าวว่า: "การปรับเปลี่ยนตัวละครต้องมีเหตุผลชัดเจน เช่น การสร้างความสมดุลระหว่างตัวละครฝ่ายดีและฝ่ายร้ายในเรื่อง"

จากตารางนี้พบว่า การลดเพิ่มตัวละครและการปรับเปลี่ยนคาแรกเตอร์ตัวละครเป็นสิ่งสำคัญในการทำให้เรื่องราวในละครโทรทัศน์หรือนวนิยายมีความน่าสนใจและทันสมัย การเลือกใช้ภาษา การแสดงความคิดสร้างสรรค์ และการเชื่อมโยงตัวละครกับบริบททางสังคมช่วยเสริมความสมบูรณ์ของเนื้อหา ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สะท้อนให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสมและมีเหตุผลช่วยเพิ่มมิติและความลึกให้กับตัวละคร รวมถึงช่วยให้เรื่องราวสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ชมยุคปัจจุบัน

อภิปรายผล

การศึกษาการสื่อสารบทละครโทรทัศน์ของศัลยา: กรณีศึกษา "บุพเพสันนิวาส" จากการวิเคราะห์พบว่าบทละครโทรทัศน์ "บุพเพสันนิวาส" ที่เขียนโดยศัลยา สุขะนิวัตต์ มีการสร้างสรรค์เนื้อเรื่องที่เหมาะสมกับการสื่อสารผ่านสื่อโทรทัศน์ โดยกระบวนการสร้างบทและเล่าเรื่องได้รับการปรับให้เข้ากับกลุ่มเป้าหมายและข้อจำกัดของการผลิตละครโทรทัศน์ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในด้านการดึงดูดความสนใจของผู้ชม ซึ่งสามารถตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาดังนี้:

1. การศึกษาการสื่อสารบทละครโทรทัศน์

ของศัลยา: บทละคร "บุพเพสันนิวาส" ใช้เทคนิคการสื่อสารที่เน้นการถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครอย่างชัดเจน ผ่านบทสนทนาและฉากที่สมจริงและน่าติดตาม การเน้นไปที่อารมณ์ของตัวละคร เช่น ความ

รัก ความขัดแย้ง และความเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ ทำให้ผู้ชมสามารถเข้าถึงและเชื่อมโยงกับเนื้อเรื่องได้อย่างลึกซึ้ง สอดคล้องกับ งานวิจัย กระบวนการสร้างบทอิงประวัติศาสตร์สื่อ จินตคติสมัยใหม่ (ศิวาวุธ โพธิ์พิณฑ: 2557) อ้างใน Alan Rosenthal (1995) กล่าวไว้ว่า "ลักษณะพิเศษอันกลมกลืนกันของข้อเท็จจริงกับเรื่องแต่งซึ่งทำให้ละครโทรทัศน์เป็นเรื่องน่าทึ่งที่ทำให้เหตุการณ์ต่างๆ และบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์เป็นเหมือนความทรงจำของเราที่เกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ นั่นคือละครโทรทัศน์ถูกสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่โดยมีรากฐานมาจากข้อเท็จจริง แม้ว่าจะอาศัยนักแสดง บทสนทนาฉาก และเครื่องแต่งกายในการสร้างเหตุการณ์และยุคสมัยขึ้นมาใหม่อีกครั้ง ส่วนของความถูกต้องก็เป็นเพียงการสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้หลายกรณี และเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงนั้นก็ได้อยู่เพียงแค่จุดประสงค์ของการนำเสนอ แต่ยังมีปัจจัยต่างๆ ร่วมด้วย เช่น งบประมาณ และระยะเวลาของ การถ่ายทำด้วย

2. การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบการเขียนบทละครโทรทัศน์: จากการศึกษาพบว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของบทละคร ได้แก่:

2.1 การขยายและปรับเปลี่ยนเนื้อเรื่อง:

บทละครโทรทัศน์ได้รับการดัดแปลงจากนวนิยายต้นฉบับ โดยเพิ่มฉากและเหตุการณ์เพื่อสร้างความต่อเนื่องและเพิ่มสีสันให้กับเนื้อหา การสื่อสาร

“บุพเพสันนิวาส” ผ่านบทละครโทรทัศน์ ได้รับความนิยม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะได้บทละครที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ (2555) และการเล่าเรื่อง “บุพเพสันนิวาส” ผ่านบทละครโทรทัศน์มีวิธีการที่หลากหลายซึ่งสามารถทำให้ผู้ชมตกหลุมรักกับเรื่องราวได้อย่างลงตัว โดยสามารถจัดเรียงและจัดการข้อมูลให้สอดคล้องกับความน่าสนใจของช่องทางการโทรทัศน์และกลุ่มเป้าหมายของผู้ชมได้ดังนี้:

2.2 การใช้ภาษาและบทสนทนา: การเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมกับยุคสมัย และสามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน ช่วยให้ผู้ชมเข้าใจเนื้อหาและบริบททางประวัติศาสตร์ได้อย่างถูกต้อง

2.3 การออกแบบฉากและการผลิต: ฉากและทัศนียภาพที่สวยงาม เช่น เรือไทยและเครื่องแต่งกายโบราณ ช่วยสร้างบรรยากาศที่สมจริงและดึงดูดความสนใจของผู้ชม

3. แนวทางการพัฒนาการสื่อสารบทละครโทรทัศน์: ผลการศึกษาชี้ให้เห็นถึงแนวทางการพัฒนา ได้แก่:

3.1 การเน้นความสมมูลของเรื่องราว: การจัดเรียงเหตุการณ์ให้มีความต่อเนื่องและไม่สับสน ช่วยให้ผู้ชมติดตามเนื้อหาได้ง่าย

3.2 การนำเสนอเนื้อหาที่สร้างแรงบันดาลใจ: การแทรกแนวคิดด้านจริยธรรมและวัฒนธรรม ช่วยเพิ่มคุณค่าทางสังคมและทำให้เรื่องราวมีความหมายลึกซึ้ง

3.3 การตอบสนองต่อกลุ่มเป้าหมาย: การศึกษาพฤติกรรมและความคาดหวังของผู้ชมในยุคปัจจุบัน เช่น การเน้นบทบาทของผู้หญิงที่แข็งแกร่งและความเท่าเทียมทางสังคม

สรุปผล

บทละครโทรทัศน์ “บุพเพสันนิวาส” ได้รับความนิยมเพราะมีการวิเคราะห์และปรับเนื้อหาให้

เหมาะสมกับการสื่อสารผ่านสื่อโทรทัศน์ ซึ่งตอบสนองต่อความต้องการของผู้ชมในเวลานั้น ทั้งในด้านการเล่าเรื่องที่น่าสนใจ การจัดการองค์ประกอบการผลิต และการส่งเสริมคุณค่าทางจริยธรรมและวัฒนธรรม การศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยในสาขาการสื่อสารและบันเทิงโทรทัศน์ที่เน้นการปรับตัวของเนื้อหาให้เข้ากับกลุ่มเป้าหมายและข้อจำกัดของสื่อโทรทัศน์ในยุคปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาการสื่อสารบทละครโทรทัศน์

1. การอบรมผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการสื่อสารผ่านสื่อโทรทัศน์ อบรมหรือเวิร์กช็อปเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนบทที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ชมในยุคปัจจุบัน รวมถึงการสื่อสารเชิงภาพและบทสนทนาในละคร

2. การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิต ใช้เทคโนโลยี เช่น การออกแบบฉากเสมือนจริง (Virtual Reality) หรือการใช้เทคนิค CGI ในการสร้างฉากประวัติศาสตร์ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและสมจริงในละคร

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

1. การศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้ชมละครโทรทัศน์ ศึกษาว่าผู้ชมในยุคดิจิทัลมีพฤติกรรมและความต้องการอย่างไร เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงเนื้อหาละครโทรทัศน์ให้สอดคล้องกับความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย

2. การวิเคราะห์บทละครโทรทัศน์ในบริบทสากล วิเคราะห์บทละครโทรทัศน์ไทยเมื่อเปรียบเทียบกับละครในประเทศอื่น ๆ เพื่อเรียนรู้แนวทางใหม่ ๆ ในการเล่าเรื่องและพัฒนาการผลิตละครให้แข่งขันได้ในระดับนานาชาติ

ข้อเสนอแนะเหล่านี้มุ่งหวังให้การพัฒนา และช่วยเสริมสร้างคุณค่าให้กับงานสื่อสารและ
และวิจัยเกี่ยวกับบทละครโทรทัศน์มีความสมบูรณ์ บ้านเทิงไทยในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์. (2555). *บทละครโทรทัศน์ เขียนอย่างไรให้เป็นมือโปร*. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- นันท์นที สันติธรรม (2560). *การนำเสนอภาพของศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านละครโทรทัศน์*. มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- วรัชชล ศิริจันทน์. (2565). *ว่าด้วยความเชื่อ 'ฝรั่งเลว—ไทยดี' และสิ่งที่ 'บุพเพสันนิวาส' ไม่ได้บอก*. สืบค้น
เมื่อ 25 ธันวาคม 2566 จาก The Momentum. [https://themomentum.co/will-of-heaven
_thai-drama/](https://themomentum.co/will-of-heaven_thai-drama/)
- Allen, R. C. (1992). *Channels of Discourse, Reassembled: Television and Contemporary Criticism* (2nd ed.). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203991329>
- Berlo, D. K. (1960). *The process of communication: An introduction to theory and practice*. Holt, Rinehart and Winston.
- Field, S. (2005). *Screenplay: The foundations of screenwriting*. (Rev. ed.). Delta.
- Gibson, J. J. (1979). *The ecological approach to visual perception*. Houghton Mifflin.
- Hall, S. (1973). *Encoding and Decoding in the television discourse. Discussion Paper*. University of Birmingham, Birmingham.
- Kotler, P. & Keller K. L. (2016). *Marketing Management*. (15th ed.) Edinburgh: Pearson Education.
- McQuail, D. (2010). *McQuail's Mass Communication Theory*. (6th ed.). London: SAGE.
- Nye, J. S. (2004). *Soft power: The means to success in world politics*. PublicAffairs.
- Schramm, W. & Roberts, D. F. (1954). *How Communication Works. In: The Process and Effects of Mass*. University of Illinois Press, Champaign, IL.

สัมภาษณ์

- จันทร์ยวีร์ สมปรีดา. (25 ธันวาคม 2566). การสื่อสารในบทละครโทรทัศน์ของศัลยา กรณ์ศึกษา
“บุพเพสันนิวาส”. (กฤติญา กวีจารุกรณ์).
- ศัลยา สุขะนิวัตต์. (22 พฤศจิกายน 2566). การสื่อสารในบทละครโทรทัศน์ของศัลยา กรณ์ศึกษา
“บุพเพสันนิวาส”. (กฤติญา กวีจารุกรณ์).
- อรุโณชา ภาณุพันธุ์. (15 กุมภาพันธ์ 2567). การสื่อสารในบทละครโทรทัศน์ของศัลยา กรณ์ศึกษา
“บุพเพสันนิวาส”. (กฤติญา กวีจารุกรณ์).